

32003R1228

L 176/1

DZIENNIK URZĘDOWY UNII EUROPEJSKIEJ

15.7.2003

OZPORZĄDZENIE (WE) NR 1228/2003 PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
z dnia 26 czerwca 2003 r.
w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej
(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 95,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

przeprowadziwszy konsultacje z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 19 grudnia 1996 dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽⁴⁾ stanowiła istotny krok w kierunku wprowadzenia rynku wewnętrznego energii elektrycznej.
- (2) Rada Europejska na szczycie w Lizbonie w dniach 23 i 24 marca 2000 r., wezwała do podjęcia pilnych działań zmierzających do wprowadzenia rynku wewnętrznego zarówno w sektorze energii elektrycznej jak i w sektorze gazu, a także do przyspieszenia liberalizacji w tych sektorach w celu osiągnięcia w pełni działającego rynku wewnętrznego w tych dziedzinach.
- (3) Utworzenie rzeczywistego rynku wewnętrznego energii elektrycznej powinno być promowane poprzez rozszerzenie handlu energią elektryczną, który jest obecnie słabo rozwinięty w porównaniu z innymi sektorami gospodarki.

(4) Należy wprowadzić uczciwe, odzwierciedlające koszty, przejrzyste i bezpośrednio stosowane reguły, uwzględniające porównanie wydajnych operatorów sieci ze strukturalnie podobnych obszarów oraz uzupełnić przepisy dyrektywy 96/92/WE w związku z transgraniczną taryfikacją i alokacją dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych, aby zapewnić skuteczny dostęp do systemów przesyłowych do celów transakcji transgranicznych.

(5) Rada Energetyki w swych wnioskach z dnia 30 maja 2000 r. wezwała Komisję, Państwa Członkowskie, krajowe organy regulacyjne i organy wykonawcze do terminowego wprowadzenia środków zarządzania ograniczeniami przesyłowymi oraz, w porozumieniu z Europejskim Stowarzyszeniem Operatorów Systemów Przesyłowych (ETSO), szybkiego wprowadzenia solidnego systemu taryfikacji na dłuższy okres, co daje uczestnikom rynku właściwe sygnały alokacji kosztów.

(6) Parlament Europejski, w swej rezolucji z dnia 6 lipca 2000 r. w sprawie drugiego sprawozdania Komisji o stanie liberalizacji rynków energii, wnioskował aby warunki użytkowania sieci w Państwach Członkowskich nie hamowały transgranicznego handlu energią elektryczną oraz wezwał Komisję do przedłożenia konkretnych wniosków zmierzających do przewyższenia wszelkich istniejących barier w handlu wewnątrzspółnotowym.

(7) Jest rzeczą istotną, aby państwa trzecie, będące częścią europejskiego systemu elektroenergetycznego, przestrzegaly reguł zawartych w niniejszym rozporządzeniu oraz wytycznych przyjętych na mocy niniejszego rozporządzenia w celu zwiększenia skuteczności funkcjonowania rynku wewnętrznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 E z 28.8.2001, str. 72, oraz Dz.U. C 227 E z 24.9.2002, str. 440.

⁽²⁾ Dz.U. C 36 z 8.2.2002, str. 10.

⁽³⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 13 marca 2002 r. (Dz.U. C 47 E z 27.2.2003, str. 379), wspólne stanowisko Rady z dnia 3 lutego 2003 r. (Dz.U. C 50 E z 4.3.2003, str. 1) i decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 czerwca 2003 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽⁴⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 20.

(8) Niniejsze rozporządzenie powinno ustalać podstawowe zasady w odniesieniu do taryfikacji i alokacji zdolności przesyłowej, zapewniając jednocześnie przyjęcie wytycznych określających szczegółowo istotne zasady i metody, w celu szybkiego przystosowania się do zmienionych warunków.

- (9) Na otwartym, konkurencyjnym rynku operatorzy systemów przesyłowych powinni otrzymać rekompensatę za koszty poniesione z tytułu zapewniania transgranicznych przepływów energii elektrycznej przez swoje sieci od operatorów systemów przesyłowych, w których rozpoczynają się przepływy transgraniczne oraz od operatorów systemów, w których te przepływy się kończą.
- (10) Płatności i wpływy wynikające z rekompensat pomiędzy operatorami systemów przesyłowych powinny być brane pod uwagę przy ustalaniu taryf sieci krajowych.
- (11) Rzeczywiste kwoty należne za transgraniczny dostęp do systemu mogą się istotnie różnić, zależnie od danych operatorów systemów przesyłowych, a także w wyniku różnic w strukturach systemów taryfikacji stosowanych w Państwach Członkowskich. Dlatego też dla uniknięcia zakłóceń w handlu konieczny jest pewien stopień harmonizacji.
- (12) Konieczny jest właściwy system długoterminowych sygnałów lokalizacyjnych, oparty na zasadzie, że poziom opłat za dostęp do sieci odzwierciedla równowagę między wytwarzaniem a zużyciem w danym regionie, w oparciu o zróżnicowanie opłat za dostęp do sieci dla producentów i/lub odbiorców.
- (13) Uznaje się za niewłaściwe stosowanie taryf uzależnionych od odległości lub, jeżeli istnieją odpowiednie sygnały lokalizacyjne, szczególnych taryf płaconych tylko przez eksporterów lub importerów w uzupełnieniu do ogólnej opłaty za dostęp do sieci krajowej.
- (14) Warunkiem koniecznym dla skutecznej konkurencji na rynku wewnętrznym są niedyskryminacyjne i przejrzyste opłaty za korzystanie z sieci łącznie z połączeniami wzajemnymi w systemie przesyłowym. Dostępna zdolność przesyłowa tych linii powinna zostać ustalona na najwyższym dopuszczalnym poziomie zgodnym ze standardami bezpiecznego działania sieci.
- (15) Istotne jest unikanie zniekształceń konkurencji wynikających z różnych standardów bezpieczeństwa, działania i planowania stosowanych przez operatorów systemów przesyłowych w Państwach Członkowskich. Ponadto, konieczne jest zapewnienie uczestnikom rynku przejrzystości w odniesieniu do dostępnych zdolności przesyłowych oraz standardów bezpieczeństwa, planowania i działania mających wpływ na te dostępne zdolności przesyłowe.
- (16) Powinny istnieć reguły wykorzystania dochodów pochodzących z procedur zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, chyba że szczególny charakter danego połączenia wzajemnego uzasadnia odstępstwo od tych reguł.
- (17) Powinno być możliwe rozwiązywanie problemów ograniczeń przesyłowych w różny sposób, pod warunkiem że stosowane metody zapewniają operatorom systemów przesyłowych i uczestnikom rynku prawidłowe sygnały ekonomiczne, oparte na mechanizmach rynkowych.
- (18) Dla zapewnienia płynnego funkcjonowania rynku wewnętrznego, należy ustanowić przepis wprowadzający procedury pozwalające na przyjęcie decyzji i wytycznych przez Komisję w odniesieniu, między innymi, do taryfikacji i alokacji zdolności przesyłowych, zapewniające jednocześnie udział w tym procesie organów regulacyjnych Państw Członkowskich poprzez, gdzie stosowne, ich europejskie stowarzyszenie. Organy regulacyjne, wraz z innymi odpowiednimi organami w Państwach Członkowskich, mają do odegrania istotną rolę w przyczynianiu się do właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego energii elektrycznej.
- (19) Państwa Członkowskie i właściwe władze krajowe powinny być zobowiązane do dostarczania Komisji istotnych informacji. Takie informacje powinny być traktowane przez Komisję jako poufne. Gdzie jest to konieczne, Komisja powinna mieć możliwość żądania istotnych informacji bezpośrednio od danych przedsiębiorstw, pod warunkiem poinformowania właściwych władz krajowych.
- (20) Krajowe władze regulacyjne powinny zapewniać zgodność z regulacjami zawartymi w niniejszym rozporządzeniu i wytycznymi przyjętymi w oparciu o niniejsze rozporządzenie.
- (21) Państwa Członkowskie powinny ustanawiać reguły w sprawie kar mających zastosowanie w razie naruszeń przepisów niniejszego rozporządzenia i zapewniać ich wykonanie. Kary te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (22) Ponieważ cel proponowanych działań, a mianowicie zapewnienie zharmonizowanych ram dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej, nie może być osiągnięty przez Państwa Członkowskie, a ze względu na zakres i skutki działań może zostać w wyższym stopniu osiągnięty na poziomie Wspólnoty, Wspólnota może przyjąć metody, zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wychodzi poza to, co jest niezbędne dla osiągnięcia tych celów.
- (23) Środki niezbędne dla wykonania niniejszego rozporządzenia powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą procedury wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji ⁽¹⁾,

(¹) Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

Celem niniejszego rozporządzenia jest ustanowienie uczciwych reguł transgranicznej wymiany energii elektrycznej i zwiększenie w ten sposób konkurencji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej, z uwzględnieniem specyfiki rynków krajowych i regionalnych. Działania te obejmują ustanowienie mechanizmu rekompensat z tytułu transgranicznego przepływu energii elektrycznej i ustanowienie zharmonizowanych zasad w sprawie opłat za transgraniczne przesyłanie energii elektrycznej i alokację dostępnych zdolności przesyłowych połączeń wzajemnych między krajowymi systemami przesyłowymi.

Artykuł 2

Definicje

1. Do celów niniejszego rozporządzenia, obowiązują definicje zawarte w art. 2 dyrektywy 2003/54/WE Parlamentu Europejskiego oraz Rady z dnia 26 czerwca 2003 dotyczącej wspólnych reguł rynku wewnętrznego energii elektrycznej i uchylającej dyrektywę 96/92/WE⁽¹⁾ z wyjątkiem definicji „połączenia wzajemnego”, którą zastępuje się następującym określeniem:

„połączenie wzajemne” oznacza linię przesyłową, która przekracza lub jest rozpięta nad granicą między Państwami Członkowskimi, i która łączy krajowe systemy przesyłowe Państw Członkowskich;

2. Stosuje się również następujące definicje:

- a) „organy regulacyjne” oznacza organy regulacyjne określone w art. 23 ust. 1 dyrektywy 2003/54/WE;
- b) „przepływ transgraniczny” oznacza fizyczny przepływ energii elektrycznej przez sieć przesyłową Państwa Członkowskiego, który wynika z działań producentów i/lub odbiorców tego Państwa Członkowskiego w jego sieci przesyłowej. Jeżeli sieci przesyłowe dwu lub więcej Państw Członkowskich wchodzi w skład, całkowicie lub częściowo, jednego bloku sterowania, wówczas, jedynie do celów mechanizmu rekompensat dla operatora działającego między systemami przesyłowymi (TSO) określonego w art. 3, cały taki blok sterowania jest traktowany jako część systemu przesyłowego jednego z danych Państw Członkowskich w celu uniknięcia traktowania przepływów w obrębie bloków sterowania jako przepływów transgranicznych i powstania podstawy do rekompensat na mocy art. 3. Organy regulacyjne danych Państw Członkowskich mogą zdecydować, które z danych Państw Członkowskich traktuje cały blok sterowania jako jego część;
- c) „ograniczenie przesyłowe” oznacza sytuację, w której połączenia wzajemne łączące krajowe systemy przesyłowe, nie są

w stanie fizycznie przesłać całej energii elektrycznej wynikającej z handlu międzynarodowego żądanej przez uczestników rynku, ze względu na brak zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych i/lub danych krajowych systemów przesyłowych;

- d) „zgłoszony wywóz” energii elektrycznej oznacza przesłanie energii elektrycznej z jednego Państwa Członkowskiego w oparciu o istniejące porozumienia kontraktowe w taki sposób, że w innym Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim ma miejsce równoczesny odbiór („zgłoszony przywóz”) energii elektrycznej;
- e) „zgłoszony tranzyt” energii elektrycznej oznacza sytuację, w której występuje „zgłoszony wywóz” energii elektrycznej, oraz w której proponowana droga przesyłu obejmuje kraj, w którym nie występuje ani wysłanie, ani równoczesny odbiór energii elektrycznej;
- f) „zgłoszony przywóz” energii elektrycznej oznacza odbiór energii elektrycznej w Państwie Członkowskim lub w państwie trzecim przy równoczesnym wysłaniu energii elektrycznej („zgłoszony wywóz”) z innego Państwa Członkowskiego;
- g) „nowe połączenie wzajemne” oznacza połączenie wzajemne niegotowe w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Mechanizm rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi

1. Operatorzy systemów przesyłowych otrzymują rekompensatę za koszty poniesione z tytułu zapewniania transgranicznych przepływów energii elektrycznej przez swoje sieci.

2. Rekompensata określona w ust. 1 jest płaconą przez operatorów krajowych systemów przesyłowych, w których rozpoczynają się przepływy transgraniczne oraz przez operatorów systemów, w których te przepływy się kończą.

3. Rekompensat dokonuje się regularnie w odniesieniu do danego minionego okresu. Korekty ex-post wypłaconych rekompensat są dokonywane w miarę potrzeb dla uwzględnienia rzeczywiście poniesionych kosztów.

Pierwszy okres, za który mają zostać dokonane rekompensaty, jest określony w wytycznych ustalonych w art. 8.

4. Stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, Komisja określa wysokość należnych rekompensat.

5. Wielkość zapewnianego transgranicznego przepływu energii elektrycznej, a także wielkość przepływów transgranicznych oznaczanych jako pochodzące z i/lub kończące się w krajowym systemie przesyłowym, są ustalane w oparciu o fizyczne przepływy energii elektrycznej rzeczywiście zmierzone w danym okresie.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 37

6. Koszty poniesione w wyniku zapewniania przepływów transgranicznych są określane w oparciu o oczekiwane przyszłe długofalowe średnie koszty narastające, uwzględniając straty, inwestycje w nową infrastrukturę i właściwą część kosztów istniejącej infrastruktury, o ile ta infrastruktura jest używana do przesyłania przepływów transgranicznych, w szczególności biorąc pod uwagę konieczność zagwarantowania bezpieczeństwa dostaw. Określając poniesione koszty należy stosować uznane standardowe metody ustalania kosztów. Korzyści powstające w sieci z tytułu zapewniania przepływów transgranicznych są brane pod uwagę dla zmniejszenia otrzymywanej rekompensaty.

Artykuł 4

Oplaty za dostęp do sieci

1. Oplaty za dostęp do sieci stosowane przez operatorów mają być przejrzyste, mają uwzględniać konieczność zapewnienia bezpieczeństwa sieci i odzwierciedlać rzeczywiście poniesione koszty, o ile odpowiadają one kosztom wydajnego i strukturalnie porównywalnego operatora sieci, a także są stosowane w sposób niedyskryminacyjny. Oplaty te nie są związane z odległością.

2. Producenci i odbiorcy („obciążenie”) mogą być obciążani opłatami z tytułu dostępu do sieci. Udział opłat ponoszonych przez producentów w ogólnej kwocie opłat sieciowych jest, uwzględniając potrzebę dostarczania właściwych i wydajnych sygnałów lokalizacyjnych, niższy od udziału ponoszonego przez odbiorców. Gdzie stosowne, za taryfy obowiązujące producentów i/lub odbiorców dostarczane są sygnały lokalizacyjne na poziomie europejskim; taryfy te uwzględniają wielkość strat sieciowych, powodowane ograniczenia przesyłowe i koszty inwestycji infrastrukturalnych. Ustalenia te nie stanowią przeszkody dla Państw Członkowskich w dostarczaniu sygnałów lokalizacyjnych na swym terytorium lub w zastosowaniu mechanizmów zapewniających jednakowy poziom opłat za dostęp do sieci ponoszonych przez odbiorców („obciążenie”) na całym jego terytorium.

3. Przy ustalaniu opłat za dostęp do sieci brane są pod uwagę następujące czynniki:

- płatności i przychody gotówkowe wynikające z mechanizmu kompensacyjnego operatorów działających między systemami przesyłowymi,
- rzeczywiście dokonane i otrzymane płatności, a także należne płatności w przyszłości, określone w oparciu o poprzednie okresy.

4. Jeżeli istnieją właściwe i skuteczne sygnały lokalizacyjne, zgodnie z ust. 2, to opłaty za dostęp do sieci obowiązujące producentów i odbiorców są stosowane niezależnie od kraju, odpowiednio, przeznaczania i pochodzenia, energii elektrycznej, jak określono w podstawowych umowach handlowych. Nie oznacza

to uszczerbku dla opłat dotyczących zgłoszonego wywozu i zgłoszonego przywozu wynikających z zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, określonymi w art. 6.

5. Nie stosuje się szczególnych opłat sieciowych w poszczególnych transakcjach dotyczących zgłoszonego tranzytu energii elektrycznej.

Artykuł 5

Dostarczanie informacji o zdolnościach połączeń wzajemnych

1. Operatorzy systemów przesyłowych tworzą mechanizm koordynacji i wymiany informacji dla zapewnienia bezpieczeństwa sieci w kontekście zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.

2. Standardy bezpieczeństwa, działania i planowania stosowane przez operatorów systemów przesyłowych są podawane do wiadomości publicznej. Opublikowane informacje zawierają ogólny system obliczania całkowitej zdolności przesyłowej i rezerwy niezawodności systemu przesyłowego, oparty na elektrycznych i fizycznych parametrach sieci. Takie systemy wymagają zatwierdzenia przez organy regulacyjne.

3. Operatorzy systemów przesyłowych publikują szacunki dostępnej zdolności przesyłowej dla każdego dnia, wskazując, jaka część dostępnej zdolności przesyłowej została już zarezerwowana. Publikacje te pojawiają się w określonych odstępach czasu przed dniem transportu i zawierają w każdym przypadku przewidywania z tygodniowym i miesięcznym wyprzedzeniem, a także wskaźnik ilościowy oczekiwanej niezawodności dostępnej zdolności.

Artykuł 6

Ogólne zasady zarządzania ograniczeniami przesyłowymi

1. Problemy ograniczeń przesyłowych sieci są rozwiązywane poprzez niedyskryminacyjne rozwiązania oparte na rynku dające skuteczne sygnały lokalizacyjne danym uczestnikom rynku i operatorom systemów przesyłowych. Preferowane są metody rozwiązywania problemów ograniczeń przesyłowych nie oparte na transakcjach, tzn. metody, które nie dotyczą wyboru między kontraktami poszczególnych uczestników rynku.

2. Procedury ograniczania transakcji są stosowane jedynie w sytuacjach awaryjnych, kiedy operator systemu przesyłowego musi działać szybko, a przekierowanie lub wymiana kompensacyjna nie jest możliwa. Każda taka procedura musi być stosowana w sposób niedyskryminacyjny.

Z wyjątkiem przypadków siły wyższej, uczestnicy rynku, którym alokowano zdolność przesyłową otrzymują rekompensatę za każde ograniczenie.

3. Maksymalne zdolności połączeń wzajemnych i/lub sieci przesyłowych oddziaływujące na przepływy transgraniczne są udostępniane uczestnikom rynku spełniającym standardy bezpieczeństwa działania sieci.

4. Uczestnicy rynku informują danych operatorów systemów przesyłowych, z właściwym wyprzedzeniem odnośnie do odpowiedniego okresu operacyjnego, w którym zamierzają wykorzystać przydzielone im zdolności przesyłowe. Każda niewykorzystana przydzielona zdolność jest ponownie wprowadzana na rynek w sposób otwarty, przejrzysty i niedyskryminacyjny.

5. Operatorzy systemów przesyłowych, na ile jest to technicznie możliwe, kierują wymagania zdolności przesyłowych każdego przepływu mocy w przeciwnym kierunku poprzez ograniczone przesyłowo połączenie wzajemne w celu maksymalnego wykorzystania zdolności tego połączenia. Uwzględniając pełne bezpieczeństwo sieci, nie można odmówić przeprowadzenia transakcji zmniejszających ograniczenia przesyłowe.

6. Wszelkie wpływy wynikające z alokacji połączeń wzajemnych są wykorzystywane do jednego lub więcej z poniższych celów:

- a) zagwarantowania rzeczywistej dostępności przydzielonych zdolności;
- b) inwestycji sieciowych utrzymujących lub zwiększających zdolności połączeń wzajemnych;
- c) jako dochód brany pod uwagę przez organy regulacyjne w trakcie zatwierdzania metod wyliczania taryf sieciowych i/lub oceny czy taryfy powinny by modyfikowane.

Artykuł 7

Nowe połączenia wzajemne

1. Nowe, bezpośrednie prądowe połączenia wzajemne mogą być, na żądanie, wyłączone z przepisów art. 6 ust. 6 niniejszego rozporządzenia i art. 20 i 23 ust. 2, 3 i 4 dyrektywy 2003/54/WE, jeżeli spełnione są następujące warunki:

- a) inwestycja musi zwiększać konkurencję w dostawach energii elektrycznej;
- b) poziom ryzyka związanego z inwestycją jest taki, że inwestycja nie zostałaby dokonana bez zagwarantowania tego zwolnienia;
- c) połączenie wzajemne musi być własnością osoby fizycznej lub prawnej, nie będącej, przynajmniej w sensie swej formy prawnej, operatorem systemów, w które ma być wbudowane połączenie wzajemne;
- d) na użytkowników tego połączenia wzajemnego nakładane są opłaty;

e) od chwili częściowego otwarcia rynku określonego w art. 19 dyrektywy 96/92/WE, żadna część kosztów kapitałowych lub operacyjnych połączenia wzajemnego nie została pokryta przez jakikolwiek składnik opłat poniesionych z tytułu użytkowania systemów przesyłowych lub dystrybucyjnych, połączonych za pomocą połączenia wzajemnego;

f) zwolnienie nie wpływa ujemnie na konkurencję lub skuteczne działanie rynku wewnętrznego energii elektrycznej, lub na skuteczne funkcjonowanie regulowanych systemów, do których połączenie wzajemne jest przyłączone.

2. Ustęp 1 jest także stosowany, w wyjątkowych przypadkach, do połączeń wzajemnych prądu przemiennego, jeżeli koszty i ryzyko inwestycyjne wchodzące w rachubę są szczególnie wysokie w porównaniu z kosztami i ryzykiem zwykle ponoszonym dla połączenia dwóch sąsiadujących krajowych systemów przesyłowych za pomocą połączenia wzajemnego prądu przemiennego.

3. Ustęp 1 stosuje się także do istotnych przyrostów zdolności przesyłowych istniejących połączeń wzajemnych.

4. a) Organ regulacyjny może, w zależności od przypadku, decydować o zwolnieniu określonym w ust. 1 i 2. Jednakże Państwa Członkowskie mogą ustalić, że organy regulacyjne przedkładają, dla decyzji formalnej, odpowiedniemu organowi w Państwie Członkowskim swą opinię w sprawie żądania zastosowania zwolnienia. Opinia ta jest publikowana wraz z decyzją.

b) i) Zwolnienie może obejmować całość lub część zdolności nowego połączenia wzajemnego lub istniejące połączenie wzajemne o znacznie zwiększonej zdolności przesyłowej.

ii) Przy podejmowaniu decyzji o przyznaniu zwolnienia jest uwzględniana, w odniesieniu do danego przypadku, potrzeba narzucenia warunków dotyczących czasu trwania zwolnienia i niedyskryminacyjnego dostępu do połączenia wzajemnego.

iii) Przy podejmowaniu decyzji dotyczących warunków w ust. i oraz ii, uwzględniane są w szczególności dodatkowe zdolności, jakie mają być zbudowane, oczekiwany czas projektu i uwarunkowania krajowe.

c) Przyznając zwolnienie odpowiedni organ może zatwierdzić lub ustalić reguły i/lub mechanizmy w sprawie zarządzania i alokacji zdolności.

d) Decyzja o zwolnieniu, łącznie z wszelkimi warunkami określonymi w ust. b, ma być należycie uzasadniona i opublikowana.

e) Każda decyzja o zwolnieniu ma być podejmowana po konsultacji z innymi Państwami Członkowskimi lub danymi organami regulacyjnymi.

5. Państwo Członkowskie lub właściwy organ bezzwłocznie przekazuje do wiadomości Komisji decyzję o zwolnieniu wraz ze wszystkimi niezbędnymi informacjami, które jej dotyczą. Informacje te mogą zostać przekazane Komisji w skróconej formie, co pozwoli jej na podjęcie uzasadnionej decyzji.

Informacja zawiera w szczególności:

- szczegółowe przyczyny, z powodu, których organ regulacyjny lub Państwo Członkowskie, przyznało zwolnienie, łącznie z informacją finansową uzasadniającą potrzebę zwolnienia,
- przeprowadzone analizy wpływu na konkurencję i skuteczne funkcjonowanie rynku wewnętrznego energii elektrycznej powodowanego przyznaniem zwolnienia,
- uzasadnienie okresu i części całkowitej zdolności danego połączenia wzajemnego, dla którego przyznano zwolnienie,
- wyniki konsultacji z Państwami Członkowskimi lub danymi organami regulacyjnymi.

W terminie dwóch miesięcy od otrzymania powiadomienia, Komisja może zażądać, aby organ regulacyjny lub dane Państwo Członkowskie, zmieniło lub wycofało decyzję o przyznaniu zwolnienia. Okres dwóch miesięcy może być przedłużony o jeden dodatkowy miesiąc, jeżeli Komisja będzie poszukiwać dodatkowych informacji.

Jeżeli organ regulacyjny lub dane Państwo Członkowskie nie spełni żądania w okresie czterech tygodni, to ostateczna decyzja zostanie podjęta zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 3.

Komisja zachowuje poufność sensytywnych informacji handlowych

Artykuł 8

Wytyczne

1. Jeżeli sytuacja tego wymaga, Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, przystosowuje i zmienia wytyczne w sprawie zagadnień wymienionych ust. 2 i 3, oraz związanych z mechanizmem rekompensat dla operatorów działających między systemami przesyłowymi, zgodnie z zasadami określonymi w art. 3 i 4. Przyjmując te wytyczne po raz pierwszy, Komisja zapewnia, że będą one obejmować w jednym projekcie dotyczącym środków co najmniej zagadnienia określone w ust. 2 lit. a) i d), oraz w ust. 3.

2. Wytyczne określają:

- a) szczegóły procedury ustalania, którzy operatorzy systemów przesyłowych mają obowiązek wypłacania rekompensat za przepływy transgraniczne, łącznie z ustaleniem podziału opłat między operatorami krajowych systemów przesyłowych, w których ma początek przepływ transgraniczny, a operatorami krajowych systemów przesyłowych, w których ten przepływ się kończy, zgodnie z art. 3 ust. 2;
- b) szczegóły procedury płatności jaka ma być przestrzegana, łącznie z określeniem pierwszego okresu, za który rekompensata ma być wypłacona, zgodnie z art. 3 ust. 3 akapit drugi;
- c) szczegóły metod określania zapewnianych przepływów transgranicznych, za które rekompensata jest wypłacana na mocy art. 3, zarówno w kategoriach ilości jak i typu przepływu, oraz oznaczania wielkości takich przepływów jako pochodzących i/lub kończących się w systemie przesyłowym danego Państwa Członkowskiego, zgodnie z art. 3 ust. 5;
- d) szczegóły metod ustalania kosztów i korzyści powstających w wyniku zapewniania przepływów transgranicznych, zgodnie z art. 3 ust. 6;
- e) szczegóły traktowania, w kontekście mechanizmu rekompensat, przepływów energii elektrycznej pochodzących lub kończących się w krajach poza Europejskim Obszarem Gospodarczym;
- f) udziału systemów krajowych połączonych wzajemnie przez bezpośrednie linie prądowe, zgodnie z art. 3.

3. Wytyczne ustalają także właściwe reguły stopniowej harmonizacji podstawowych zasad ustalania opłat nakładanych na producentów i odbiorców (obciążenie) zgodnie z krajowym systemem taryf, łącznie z odzwierciedleniem mechanizmu rekompensat między systemami przesyłowymi w opłatach krajowych sieci, wytyczne zapewniają także wytwarzanie właściwych i skutecznych sygnałów lokalizacyjnych, zgodnie z zasadami określonymi w art. 4.

Wytyczne ustanawiają odpowiednie i skutecznie zharmonizowane sygnały lokalizacyjne na poziomie europejskim.

Żadna harmonizacja w tym zakresie nie stanowi przeszkody dla wprowadzenia przez Państwa Członkowskie mechanizmu zapewniającego porównywalny poziom opłat za dostęp do sieci ponoszonych przez odbiorców (obciążenie) na całym jego terytorium.

4. Gdzie stosowne, Komisja, działając zgodnie z procedurą określoną w art. 13 ust. 2, zmienia wytyczne w sprawie zarządzania

i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych między krajowymi systemami przesyłowymi określonymi w niniejszym Załączniku, zgodnie z zasadami przedstawionymi w art. 5 i 6, w szczególności w taki sposób, aby włączyć szczegółowe wytyczne w sprawie wszystkich metod alokacji zdolności przesyłowych stosowanych w praktyce oraz aby zapewnić, że mechanizmy zarządzania ograniczeniami przesyłowymi są przekształcane w sposób zgodny z celami rynku wewnętrznego. Jeżeli sytuacja tego wymaga, w trakcie takich zmian ustala się wspólne reguły dotyczące minimalnych standardów bezpieczeństwa i działania stosowanych w trakcie użytkowania i działania sieci, jak określono w art. 5 ust. 2.

Przyjmując lub zmieniając wytyczne, Komisja zapewnia, że dają one minimalny stopień harmonizacji wymagany dla osiągnięcia celów niniejszego rozporządzenia oraz nie wykraczają poza to, co jest konieczne dla tego celu.

Przyjmując lub zmieniając wytyczne, Komisja, wskazuje jakie działania podjęła w odniesieniu do zgodności z regulami w państwach trzecich, będących częścią europejskiego systemu elektroenergetycznego.

Artykuł 9

Organy regulacyjne:

Wykonując swe obowiązki organy regulacyjne zapewniają przestrzeganie zgodności z niniejszym rozporządzeniem i wytycznymi przyjętymi na mocy art. 8. W miarę potrzeb, organy te współpracują ze sobą oraz z Komisją dla wypełnienia celów niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 10

Wymiana informacji oraz poufność

1. Państwa Członkowskie oraz organy regulacyjne dostarczają Komisji, na żądanie, wszelkie informacje konieczne do celów art. 3 ust. 4 i art. 8.

W szczególności, do celów art. 3 ust. 4 i art. 3 ust. 6, organy regulacyjne dostarczają informacje o kosztach rzeczywiście ponoszonych przez operatorów krajowych systemów przesyłowych, a także dane i wszystkie istotne informacje odnoszące się do fizycznych przepływów w sieciach operatorów systemów przesyłowych oraz odnoszące się do kosztów sieci.

Komisja ustala rozsądny termin na dostarczenie informacji, uwzględniając złożoność wymaganych informacji oraz fakt, że są one niezwłocznie potrzebne.

2. Jeżeli Państwo Członkowskie lub dany organ regulacyjny nie dostarczy tych informacji w przewidzianym terminie na mocy

ust. 1, Komisja może żądać wszystkich informacji koniecznych do celów określonych w art. 3 ust. 4 i art. 8 bezpośrednio od danych przedsiębiorstw.

W przypadku skierowania do przedsiębiorstwa żądania udzielenia informacji, Komisja wysła równocześnie kopię żądania do organu regulacyjnego Państwa Członkowskiego, na którego terytorium znajduje się siedziba przedsiębiorstwa.

3. W swym wniosku o udzielenie informacji, Komisja określa podstawę prawną żądania, termin w jakim informacja ma zostać dostarczona, cel żądania, jak również kary przewidziane w art. 12 ust. 2 za dostarczenie informacji nieprawidłowych, niekompletnych lub wprowadzających w błąd. Komisja ustala rozsądny termin, uwzględniając złożoność wymaganych informacji i oraz fakt, że są one niezwłocznie potrzebne.

4. Żądanych informacji udzielają właściciele przedsiębiorstwa lub ich przedstawiciele, a w przypadku osób prawnych, osoby upoważnione do ich reprezentacji zgodnie z ustawą lub statutem. Należycie upoważnieni prawnicy mogą dostarczać informacje w imieniu swych klientów, w takim przypadku ich klient pozostaje całkowicie odpowiedzialny, jeżeli dostarczone informacje są niekompletne, nieprawidłowe lub wprowadzające w błąd.

5. Jeśli przedsiębiorstwo nie udzieli żądanych informacji w wyznaczonym przez Komisję terminie lub udzieli niepełnych informacji, Komisja, w drodze decyzji, może zażądać informacji. Decyzja określa rodzaj żądanych informacji oraz ustala termin, w jakim informacje mają zostać dostarczone i wskazuje kary przewidziane w art. 12 ust. 2. W decyzji sygnalizuje się, że istnieje prawo do poddania decyzji przeglądowi Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich.

Komisja wysła równocześnie kopię swej decyzji do organu regulacyjnego Państwa Członkowskiego, na terytorium którego znajduje się siedziba osoby lub przedsiębiorstwa.

6. Informacje zebrane na mocy rozporządzenia mogą być używane jedynie do celów art. 3 ust. 4 i art. 8.

Komisja nie ujawnia informacji uzyskanych na mocy niniejszego rozporządzenia, które są objęte tajemnicą zawodową.

Artykuł 11

Prawo Państw Członkowskich do ustanowienia bardziej szczegółowych środków

Niniejsze rozporządzenie nie powoduje uszczerbku dla praw Państw Członkowskich do utrzymania lub wprowadzenia środków zawierających bardziej szczegółowe przepisy niż wymienione w niniejszym rozporządzeniu i wytycznych określonych w art. 8.

Artykuł 12

Kary

1. Bez uszczerbku dla ust. 2, Państwa Członkowskie ustanawiają reguły wymierzania kar za naruszenie przepisów niniejszego rozporządzenia i podejmują wszelkie środki konieczne dla zastosowania tych kar. Ustanowione kary muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstrasżające. Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o ustanowionych przepisach najpóźniej do dnia 1 lipca 2004 r., oraz powiadamiają bezzwłocznie o wszystkich późniejszych ich zmianach.

2. Komisja może na mocy decyzji, nałożyć na przedsiębiorstwo karę nie przekraczającą 1 % całkowitego obrotu w poprzedzającym roku gospodarczym, jeżeli celowo lub przez niedopatrzenie, przedsiębiorstwo w odpowiedzi na żądanie na mocy art. 10 ust. 3 dostarczyło nieprawidłowe, niekompletne lub wprowadzające w błąd informacje, lub nie dostarczyło informacji w terminie ustalonym na mocy decyzji podjętej na podstawie art. 10 ust. 5 akapit pierwszy.

Przy ustalaniu wysokości kary zostaje uwzględniony stopień, w jakim nie dotrzymano wymagań określonych w pierwszym akapicie.

3. Kary przewidziane na mocy ust. 1 i decyzje na mocy ust. 2 nie mogą mieć charakteru podlegającego prawu karnemu.

Artykuł 13

Komitet

1. Komisja jest wspomagana przez Komitet.
2. W przypadku gdy przywołuje się niniejszy ustęp, ma zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 czerwca 2003 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

P. COX

Przewodniczący

Okres, określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE, ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku gdy przywołuje się niniejszy ustęp, ma zastosowanie art. 3 i 7 decyzji 1999/468/WE, uwzględniając przepisy jej art. 8.

4. Komitet przyjmuje swój własny regulamin wewnętrzny.

Artykuł 14

Sprawozdanie Komisji

Komisja monitoruje wprowadzenie w życie niniejszego rozporządzenia. Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, w czasie nie dłuższym niż trzy lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, sprawozdanie w sprawie doświadczenia zebranego w trakcie jego stosowania. Sprawozdanie bada, w szczególności, w jakim stopniu rozporządzenie było skuteczne w zapewnieniu warunków dla niedyskryminacyjnego i odzwierciedlającego koszty dostępu do sieci dla transgranicznej wymiany energii elektrycznej w celu wniesienia wkładu w możliwość dokonywania wyboru przez odbiorców na dobrze funkcjonującym rynku wewnętrznym oraz wniesienie wkładu w długoterminowe bezpieczeństwo dostaw, a także w celu zbadania w jakim zakresie pojawiły się skuteczne sygnały lokalizacyjne. W razie potrzeby sprawozdanie może być zaopatrzone we właściwe propozycje i/lub zalecenia.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 lipca 2004 r.

W imieniu Rady

A. TSOCHATZOPOULOS

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne w sprawie zarządzania i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych pomiędzy systemami krajowymi

Przepisy ogólne

1. Metoda (metody) zarządzania ograniczeniami przesyłowymi wprowadzona przez Państwa Członkowskie rozwiązuje problemy krótkotrwałych ograniczeń przesyłowych w sposób oparty na rynku i ekonomicznie skuteczny, zapewniając równocześnie sygnały lub środki zachęcające do wydajnego inwestowania w sieci i wytwarzanie we właściwych lokalizacjach.
2. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) lub, jeśli sytuacja tego wymaga, Państwa Członkowskie, zapewniają niedyskryminacyjne i przejrzyste standardy, wyszczególniające którą z metod zarządzania ograniczeniami przesyłowymi stosują w określonych warunkach. Standardy te wraz ze standardami bezpieczeństwa są opisane w ogólnie dostępnych dokumentach.
3. Przy projektowaniu reguł szczególnych metod zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, różne traktowanie różnych typów transakcji transgranicznych, niezależnie od tego czy chodzi o fizyczne kontrakty dwustronne czy oferty na zorganizowane rynki zagraniczne, jest utrzymywane na minimalnym poziomie. Metoda alokacji niewystarczającej zdolności przesyłowej musi być przejrzysta. Należy wykazać, że wszelkie różnice w sposobie traktowania transakcji ani nie zakłócają ani nie hamują rozwoju konkurencji.
4. Sygnały cenowe wynikające z systemów zarządzania ograniczeniami przesyłowymi są dyskrecyjne.
5. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) oferują na rynku zdolności przesyłowe, które są „stałe” na tyle, na ile jest to możliwe. Znacząca część zdolności przesyłowej może być oferowana na rynku pod warunkiem zmniejszonej stałości, ale zawsze podaje się do wiadomości uczestników rynku dokładne warunki transportu przez linie transgraniczne.
6. Uwzględniając fakt, że sieć w Europie kontynentalnej jest siecią o wysokim stopniu wzajemnych powiązań, a używanie linii zapewniających wzajemne połączenia ma wpływ na przepływy mocy przynajmniej po dwóch stronach granic krajowych, krajowe organy regulacyjne zapewniają, że żadna procedura zarządzania ograniczeniami przesyłowymi o znaczącym wpływie na przepływy mocy w innych sieciach, nie zostaje opracowana jednostronnie.

Pozycja kontraktów długoterminowych.

1. Prawa do priorytetowego dostępu do zdolności przesyłowych połączeń wzajemnych nie są przyznawane tym kontraktom, które naruszają art. 81 i 82 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej.
2. Istniejące kontrakty długoterminowe nie mają praw pierwokupu, kiedy nadejdzie termin ich odnowienia.

Dostarczanie informacji

1. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) wprowadzają właściwe mechanizmy koordynacji i wymiany informacji dla zagwarantowania bezpieczeństwa sieci.
2. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) publikują wszystkie istotne dane dotyczące całkowitych transgranicznych zdolności przesyłowych. Obok letnich i zimowych dokładnych wartości zdolności przesyłowych, oszacowania co do zdolności przesyłowej dla każdego dnia publikowane są przez operatorów działających między systemami przesyłowymi (TSOs) w kilku odstępach czasu przed dniem transportu. Dokładne oszacowania z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem są udostępniane na rynku a operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) powinni dążyć do zapewnienia informacji z wyprzedzeniem miesięcznym. Załączany jest opis stałości danych.

3. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) publikują ogólny system obliczania całkowitej zdolności przesyłowej i rezerwę niezawodności systemu przesyłowego opartą na elektrotechnicznych i fizycznych realiach sieci. Taki system podlega zatwierdzeniu przez organy regulacyjne danego Państwa Członkowskiego. Standardy bezpieczeństwa, eksploatacji i planowania stanowią integralną część informacji, jaką operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) publikują w formie ogólnie dostępnych dokumentów.

Zasady regulujące metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi

1. Preferowanymi metodami rozwiązywania problemów ograniczeń przesyłowych sieci są metody nie oparte na transakcjach, tzn. metody, które nie obejmują wyboru między kontraktami poszczególnych uczestników rynku.
2. Skoordynowane transgraniczne przekierowanie lub wymiana kompensacyjna mogą być używane wspólnie przez danych operatorów działających między systemami przesyłowymi (TSOs). Koszty, jakie operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSOs) ponoszą w wyniku przekierowania lub wymiany kompensacyjnej muszą, jednakże pozostawać na wydajnym poziomie.
3. Możliwe zalety kombinacji podziału rynku lub innych mechanizmów opartych na rynku w rozwiązywaniu „stałych” ograniczeń przesyłowych oraz wymiany kompensacyjnej dla rozwiązania tymczasowych ograniczeń przesyłowych są niezwłocznie badane jako trwalsze podejście do zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.

Wytyczne dla aukcji jawnych

1. Musi zostać zaprojektowany system aukcji w taki sposób, aby na rynku była oferowana cała dostępna zdolność przesyłowa. Można to osiągnąć poprzez organizowanie aukcji wieloprzedmiotowych, których przedmiotem przetargu są zdolności na różne okresy trwania i o różnej charakterystyce (np. w odniesieniu do oczekiwanej niezawodności dostępnej zdolności będącej przedmiotem aukcji).
2. Całkowite zdolności połączeń wzajemnych są oferowane w serii aukcji organizowanych co roku, co miesiąc, co tydzień, codziennie lub kilka razy dziennie, odpowiednio do potrzeb danych rynków. Każda z takich aukcji alokuje określoną część dostępnej zdolności przesyłowej oraz całą pozostałą zdolność, jaka nie została alokowana w poprzednich aukcjach.
3. Procedury jawnej aukcji są przygotowywane w warunkach ścisłej współpracy pomiędzy krajowymi organami regulacyjnymi oraz danym operatorem sieci przesyłowych oraz projektowane w sposób umożliwiający oferentom uczestniczenie także w codziennych sesjach każdego zorganizowanego rynku (np. wymiany mocy) w danych krajach.
4. Przepływy mocy w obu kierunkach linii stałego potencjału ma być z zasady kompensowany dla maksymalizacji przepustowości w kierunku ograniczeń przesyłowych. Procedura kompensowania przepływów musi być jednakże zgodna z wymogami bezpiecznego działania sieci.
5. Aby zaoferować na rynku możliwie dużą zdolność przesyłową, ryzyko finansowe związane z kompensowaniem przepływów jest przypisane tym stronom, które spowodowały wystąpienie tego ryzyka.
6. Każda przyjęta procedura aukcji ma zapewnić wysyłanie ukierunkowanych sygnałów cenowych do uczestników rynku. Transport w kierunku przeciwnym do dominującego przepływu mocy zmniejsza ograniczenia przepływowe, czego wynikiem jest dodatkowa transportowa zdolność przesyłowa ograniczonych linii stałego potencjału.
7. Aby nie powodować ryzyka powstania lub zaostrzenia problemów związanych z każdą pozycją dominującą uczestnika (uczestników) rynku, ograniczanie wielkości zdolności, jaka może być zakupiona/posiadana/używana przez każdego z uczestników rynku w czasie aukcji, jest poważnie rozważane przez właściwe organy regulacyjne w trakcie projektowania każdego mechanizmu aukcji.
8. Aby wesprzeć tworzenie się płynnych rynków energii elektrycznej, zdolność zakupiona na aukcji może być przedmiotem swobodnego obrotu handlowego do chwili powiadomienia operatora działającego między systemami przesyłowymi (TSO), że zakupiona zdolność zostanie użyta.

DECYZJA KOMISJI**z dnia 9 listopada 2006 r.****zmieniająca Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1228/2003 w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2006/770/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. w sprawie warunków dostępu do sieci w odniesieniu do transgranicznej wymiany energii elektrycznej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 8 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 1228/2003 ustanawia wytyczne w sprawie zarządzania i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych pomiędzy systemami krajowymi.
- (2) W wytycznych na temat zdolności przesyłowej transgranicznych połączeń wzajemnych należy uwzględnić wydajne metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w celu zapewnienia skutecznego dostępu do systemów przesyłowych, umożliwiającego dokonywanie transakcji transgranicznych.

- (3) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu, o którym mowa w art. 13 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1228/2003,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1228/2003 zastępuje się Załącznikiem do niniejszej decyzji.

*Artykuł 2*Niniejsza decyzja wchodzi w życie dwudziestego dnia po dniu jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 listopada 2006 r.

W imieniu Komisji

Andris PIEBALGS

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 15.7.2003, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

Wytyczne w sprawie zarządzania i alokacji dostępnej zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych pomiędzy systemami krajowymi**1. Przepisy ogólne**

- 1.1. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi (TSO) muszą starać się przyjmować wszystkie transakcje komercyjne, również te obejmujące handel transgraniczny.
- 1.2. Jeśli ograniczenia przesyłowe nie występują, nie można w żaden sposób ograniczać dostępu do połączenia wzajemnego. Tam, gdzie zazwyczaj nie występują ograniczenia przesyłowe, nie ma potrzeby wprowadzania stałej ogólnej procedury alokacji w odniesieniu do dostępu do transgranicznej usługi przesyłowej.
- 1.3. W przypadku, gdy zaplanowanych transakcji komercyjnych nie da się pogodzić z zapewnieniem bezpiecznego działania sieci, operatorzy działający między systemami przesyłowymi łagodzą ograniczenia przesyłowe zgodnie z wymogami bezpiecznego działania sieci, starając się przy tym zagwarantować, że związane z tym koszty pozostaną ekonomicznie uzasadnione. Tam, gdzie nie można zastosować środków o niższych kosztach, należy przewidzieć możliwość przekierowania lub wymiany kompensacyjnej.
- 1.4. Jeśli występują strukturalne ograniczenia przesyłowe, operatorzy działający między systemami natychmiast wprowadzają odpowiednie, uprzednio określone i uzgodnione reguły i ustalenia w zakresie zarządzania ograniczeniami przesyłowymi. Metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi powinny gwarantować zgodność fizycznych przepływów wynikających z alokowanej zdolności przesyłowej ze standardami bezpieczeństwa sieci.
- 1.5. Przyjęte metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi muszą dawać skuteczne sygnały ekonomiczne uczestnikom rynku i operatorom działającym między systemami przesyłowymi, wspierać konkurencję i nadawać się do stosowania na skalę regionalną i wspólnotową.
- 1.6. W zarządzaniu ograniczeniami przesyłowymi nie można stosować żadnych rozróżnień dotyczących transakcji. Dany wniosek o usługę przesyłową można odrzucić wyłącznie, jeśli spełnione są jednocześnie wymienione niżej warunki:
 - a) przyrost fizycznych przepływów mocy w wyniku przyjęcia wniosku doprowadzi do sytuacji, w której nie będzie możliwe zagwarantowanie bezpiecznego działania systemu energetycznego, oraz
 - b) wartość danego wniosku w ramach procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, wyrażona jako kwota pieniężna, jest niższa niż wartość wszystkich innych wniosków, jakie zamierza się przyjąć, dotyczących tej samej usługi i tych samych warunków.
- 1.7. Określając stosowne rejony sieci, w których i pomiędzy którymi ma mieć zastosowanie zarządzanie ograniczeniami przesyłowymi, operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą kierować się zasadami ograniczania kosztów i minimalizacji negatywnego wpływu na europejski wewnętrzny rynek energii elektrycznej. W szczególności operatorzy działający między systemami przesyłowymi nie mogą ograniczać zdolności przesyłowej połączenia wzajemnego w celu rozwiązania ograniczeń przesyłowych w ich własnych rejonach sterowania, chyba że robią to z wymienionych wyżej powodów lub ze względu na bezpieczeństwo działania⁽¹⁾. Jeśli taka sytuacja ma miejsce, operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą ją opisać i przedstawić w przejrzysty sposób wszystkim użytkownikom. Sytuacja taka może być tolerowana jedynie do czasu znalezienia rozwiązania długoterminowego. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą opisać metodologię i projekty dotyczące takiego rozwiązania długoterminowego oraz przedstawić je w przejrzysty sposób wszystkim użytkownikom.
- 1.8. Bilansując sieć wewnątrz rejonu sterowania środkami operacyjnymi w sieci i poprzez przekierowanie, operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą brać pod uwagę wpływ tych środków na sąsiednie rejony sterowania.
- 1.9. Nie później niż do 1 stycznia 2008 r. należy w skoordynowany sposób i w bezpiecznych warunkach operacyjnych ustanowić mechanizmy środdziennego zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w połączeniach wzajemnych w celu zmaksymalizowania możliwości handlowych i umożliwienia bilansowania transgranicznego.
- 1.10. Krajowe organy regulacyjne będą regularnie oceniać metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, zwracając szczególną uwagę na zgodność z zasadami i regułami ustanowionymi w niniejszym rozporządzeniu i w niniejszych wytycznych, oraz z warunkami ustanowionymi przez same organy regulacyjne zgodnie z tymi zasadami i regułami. Ocena taka musi obejmować konsultacje z wszystkimi uczestnikami rynku oraz specjalne badania.

⁽¹⁾ Bezpieczeństwo działania oznacza „przestrzeganie uzgodnionych limitów bezpieczeństwa w systemie przesyłowym”.

2. Metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi

- 2.1. Metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi muszą mieć charakter rynkowy, po to, by sprzyjać wydajnemu handlowi tranzgranicznemu. W tym celu zdolność przesyłową można alokować wyłącznie w drodze przetargów typu *explicit* (zdolność przesyłowa) lub *implicit* (zdolność przesyłowa i energia). Obie metody mogą funkcjonować jednocześnie dla tego samego połączenia wzajemnego. Handel śróddzienny może odbywać się w drodze notowań ciągłych.
- 2.2. W zależności od warunków konkurencji może zachodzić konieczność, by mechanizmy zarządzania ograniczeniami przesyłowymi umożliwiały zarówno długoterminową, jak i krótkoterminową alokację zdolności przesyłowej.
- 2.3. W ramach każdej procedury alokacji zdolności przesyłowej należy alokować określoną część dostępnej zdolności połączenia wzajemnego wraz z wszelką pozostałą zdolnością niealokowaną uprzednio oraz wszelką zdolnością z poprzednich alokacji zwolnioną przez posiadaczy zdolności.
- 2.4. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą zapewnić optymalny stopień stałości zdolności przesyłowej, uwzględniając zobowiązania i prawa zaangażowanych TSO oraz zobowiązania i prawa uczestników rynku, w celu ułatwienia skutecznej i wydajnej konkurencji. Odpowiednia część zdolności przesyłowej może zostać zaofiarowana na rynku z mniejszym stopniem stałości, przy czym dokładne warunki transportu po liniach transgranicznych muszą być zawsze podawane do wiadomości uczestników rynku.
- 2.5. Prawa dostępu dotyczące alokacji długo- i średnioterminowej muszą być stałymi prawami do zdolności przesyłowej. W chwili przyznania podlegają one zasadom „use-it-or-lose-it” lub „use-it-or-sell-it”.
- 2.6. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą określić odpowiednią strukturę dla alokacji zdolności przesyłowej dla poszczególnych okresów czasu. Może ona uwzględniać możliwość zarezerwowania minimalnego odsetka zdolności przesyłowej połączenia wzajemnego na alokacje codzienne lub śróddzienne. Struktura alokacji podlega przeglądowi przeprowadzanym przez odpowiedni organ regulacyjny. Przygotowując swoje propozycje operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą uwzględnić:
 - a) charakterystykę rynku;
 - b) warunki operacyjne, takie jak skutki kompensowania systemów zgłoszonych na stałe;
 - c) poziom harmonizacji między odsetkami i okresami przyjętymi w poszczególnych działających mechanizmach alokacji zdolności przesyłowej.
- 2.7. W ramach alokacji zdolności przesyłowej nie można stosować rozróżnienia pomiędzy uczestnikami rynku pragnącymi zrealizować swoje prawo do wykorzystania kontraktów dwustronnych na dostawy energii i tymi, którzy składają oferty na giełdach energii. Wygrywa najwyższa oferta w danym okresie, niezależnie od tego, czy została złożona w przetargu typu *implicit* czy *explicit*.
- 2.8. W regionach, w których rynki kontraktów terminowych dla elektryczności są dobrze rozwinięte, a ich skuteczność sprawdzona, cała zdolność przesyłowa może być alokowana w drodze przetargów typu *implicit*.
- 2.9. Ustalanie cen wywoławczych w ramach metod alokacji zdolności przesyłowej nie jest dozwolone, przy czym nie dotyczy to nowych połączeń wzajemnych, które korzystają z wyłączenia zgodnie z art. 7 rozporządzenia.
- 2.10. Zasadniczo wszyscy potencjalni uczestnicy rynku muszą być bez ograniczeń dopuszczeni do udziału w procesie alokacji. W celu uniknięcia tworzenia lub pogłębiania problemów związanych z możliwością wykorzystania dominującej pozycji przez dowolnego uczestnika rynku, odpowiednie organy regulacyjne i/lub organy ochrony konkurencji mogą w stosownych przypadkach nałożyć ograniczenia ogólne lub ograniczenia dotyczące danego przedsiębiorstwa z tytułu jego dominującej pozycji na rynku.
- 2.11. Uczestnicy rynku muszą w określonym terminie w sposób nieodwołalny określać swój poziom wykorzystania zdolności przesyłowej dla każdego okresu czasu. Termin ten należy ustalić w taki sposób, by operatorzy działający między systemami przesyłowymi mogli przenosić niewykorzystaną zdolność przesyłową w celu alokowania jej w następnym stosownym okresie, także w ramach sesji śróddziennych.
- 2.12. Musi istnieć możliwość swobodnego handlu zdolnością przesyłową na rynku wtórnym, przy czym operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą być informowani o takich działaniach z odpowiednim wyprzedzeniem. Jeśli operator działający między systemami przesyłowymi odrzuca jakikolwiek przypadek handlu (transakcje) na rynku wtórnym, musi w jasny i przejrzysty sposób zakomunikować i wytłumaczyć to wszystkim uczestnikom rynku oraz poinformować o tym organ regulacyjny.

2.13. Konsekwencjami finansowymi nieprzebrzegania zobowiązań związanych z alokacją zdolności przesyłowej należy obciążać te podmioty, które są za to odpowiedzialne. W sytuacji gdy uczestnicy rynku nie wykorzystują zdolności przesyłowej, którą zobowiązali się wykorzystać, lub, w przypadku zdolności będącej przedmiotem przetargu typu *explicit*, nie odsprzedają jej na rynku wtórnym ani nie zwracają w stosownym terminie, tracą oni prawo do takiej zdolności przesyłowej i uiszczają opłatę odzwierciedlającą koszty. Wszystkie opłaty odzwierciedlające koszty nakładane z tytułu niewykorzystania zdolności przesyłowej muszą być uzasadnione i proporcjonalne. Podobnie jeśli operator działający między systemami przesyłowymi nie wypełnia swoich zobowiązań, musi zrekompensować uczestnikowi rynku utratę prawa do zdolności przesyłowej. W takich przypadkach nie uwzględnia się żadnych strat wtórnych. Kluczowe pojęcia i metody stosowane przy określaniu należności nakładanych w przypadku nieprzebrzegania zobowiązań muszą zostać określone wcześniej w odniesieniu do konsekwencji finansowych oraz podlegają przeglądowi przeprowadzanemu przez odpowiedni krajowy organ regulacyjny (odpowiednie krajowe organy regulacyjne).

3. Koordynacja

3.1. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi, którzy biorą udział w alokacji zdolności przesyłowej w ramach połączenia wzajemnego, muszą koordynować i realizować taką alokację przy użyciu wspólnych procedur alokacji. W przypadkach kiedy oczekuje się, że wymiana handlowa między dwoma krajami (operatorami działającymi między systemami przesyłowymi) może znacząco wpłynąć na warunki fizycznego przepływu w dowolnym kraju trzecim (u dowolnego innego operatora działającego między systemami przesyłowymi), metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi muszą być koordynowane w ramach wspólnej procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi przez wszystkich operatorów działających między systemami przesyłowymi, na których wpływa taka wymiana. Krajowe organy regulacyjne i operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą zagwarantować, że nie opracują jednostronnie żadnej procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, która miałaby znaczący wpływ na fizyczne przepływy energii elektrycznej w innych sieciach.

3.2. Najpóźniej do 1 stycznia 2007 r. kraje należące do wymienionych niżej regionów muszą zacząć stosować między sobą wspólne skoordynowane metody i procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi, przynajmniej w odniesieniu do alokacji zdolności przesyłowej na rynku raz do roku, co miesiąc i z jednodniowym wyprzedzeniem:

- a) Europa Północna (tzn. Dania, Szwecja, Finlandia, Niemcy i Polska),
- b) Europa Północno-Zachodnia (tzn. Benelux, Niemcy i Francja),
- c) Włochy (tzn. Włochy, Francja, Niemcy, Austria, Słowenia i Grecja),
- d) Europa Środkowo-Wschodnia (tzn. Niemcy, Polska, Republika Czeska, Słowacja, Węgry, Austria i Słowenia),
- e) Europa Południowo-Zachodnia (tzn. Hiszpania, Portugalia i Francja),
- f) Wielka Brytania, Irlandia i Francja,
- g) Państwa Bałtyckie (tzn. Estonia, Łotwa i Litwa).

W przypadku połączeń wzajemnych pomiędzy krajami należącymi do więcej niż jednego regionu można stosować odmienne metody zarządzania ograniczeniami przesyłowymi w celu zapewnienia zgodności z metodami wykorzystywanymi w innych regionach, do których należą te kraje. W takich przypadkach dany operator działający między systemami przesyłowymi proponuje metodę, która podlega przeglądowi przeprowadzanemu przez odpowiednie krajowe organy regulacyjne.

3.3. W regionach, o których mowa w ppkt 2.8, można alokować całą zdolność przesyłową połączenia wzajemnego w drodze alokacji z jednodniowym wyprzedzeniem.

3.4. We wszystkich siedmiu wymienionych wyżej regionach należy określić wzajemnie zgodne procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi z myślą o stworzeniu prawdziwie zintegrowanego europejskiego wewnętrznego rynku energii elektrycznej. Nie wolno dopuścić, by podmioty działające na rynku stawały przed problemem niezgodności systemów regionalnych.

3.5. W celu wspierania uczciwej i skutecznej konkurencji oraz handlu transgranicznego, koordynacja pomiędzy operatorami działającymi między systemami przesyłowymi, należącymi do regionów wymienionych w ppkt 3.2 powyżej, musi obejmować wszystkie etapy, poczynając od wycięcia zdolności przesyłowej przez optymalizację alokacji aż po bezpieczeństwo działania sieci, z wyraźnym podziałem odpowiedzialności. Koordynacja musi w szczególności obejmować:

- a) zastosowanie wspólnego modelu przesyłu, który będzie skuteczny dla współzależnych fizycznych przepływów pętlowych i będzie uwzględniał różnice pomiędzy przepływami fizycznymi i handlowymi,
- b) alokację i przyznawanie zdolności przesyłowej, które będą skuteczne dla współzależnych fizycznych przepływów pętlowych,

- c) identyczne zobowiązania posiadaczy zdolności przesyłowej do przekazywania informacji na temat zamierzonego sposobu jej wykorzystania, tzn. przyznania zdolności przesyłowej (w przypadku przetargów typu *explicit*),
 - d) identyczne okresy czasu i terminy zamknięcia,
 - e) identyczną strukturę alokacji zdolności przesyłowej pomiędzy różnymi okresami czasu (np. 1 dzień, 3 godziny, 1 tydzień, etc.) oraz strukturę sprzedawanych bloków zdolności przesyłowej (ilość energii w MW, MWh, etc.),
 - f) jednolite ramy kontraktów zawieranych z uczestnikami rynku,
 - g) weryfikację przepływów służącą zapewnieniu zgodności z wymogami bezpieczeństwa sieci w związku z planowaniem operacyjnym i działaniem w czasie rzeczywistym,
 - h) księgowanie i rozliczanie działań z zakresu zarządzania ograniczeniami przesyłowymi.
- 3.6. Koordynacja musi również obejmować wymianę informacji pomiędzy operatorami działającymi między systemami przesyłowymi. Charakter, terminy i częstotliwość wymiany informacji muszą być zgodne z działaniami wymienionymi w ppkt 3.5 oraz ze sposobem funkcjonowania rynków energii elektrycznej. Wymiana informacji musi w szczególności umożliwiać operatorom działającym między systemami przesyłowymi sporządzanie możliwie najlepszych prognoz ogólnej sytuacji w sieci służących ocenie przepływów w ich sieciach i dostępnych zdolności przesyłowych połączeń wzajemnych. Każdy operator działający między systemami przesyłowymi, który zbiera informacje w imieniu innych operatorów działających między systemami przesyłowymi, musi przekazywać zebrane dane operatorom biorącym udział tej procedurze.

4. Harmonogram działania rynku

- 4.1. Alokacja dostępnej zdolności przesyłowej musi odbywać się z odpowiednim wyprzedzeniem. Przed dokonaniem alokacji operatorzy działający między systemami przesyłowymi, którzy biorą w niej udział, muszą wspólnie opublikować informacje na temat zdolności przesyłowej przeznaczonej do alokacji, w stosownych sytuacjach uwzględniając zdolność zwolnioną w ramach wszelkich stałych praw do przesyłu oraz, w stosownych przypadkach, związaną z nią skompensowaną zdolność przyznaną, wraz z informacją na temat ewentualnych okresów, w czasie których zdolność przesyłowa będzie ograniczona lub nie będzie dostępna (np. z powodu prac konserwacyjnych).
- 4.2. Przyznawanie praw do przesyłu musi odbywać się z odpowiednim wyprzedzeniem, przed przeprowadzaniem z jednodniowym wyprzedzeniem sesjami wszystkich odpowiednich rynków zorganizowanych i przed opublikowaniem informacji na temat zdolności przeznaczonej do alokacji w ramach mechanizmu alokacji z jednodniowym wyprzedzeniem lub alokacji śróddziennej, przy czym należy uwzględniać wszystkie kwestie dotyczące bezpieczeństwa sieci. Przyznane prawa do przesyłu w przeciwnym kierunku muszą zostać skompensowane w celu zapewnienia wydajnego wykorzystania połączenia wzajemnego.
- 4.3. Kolejne śróddzienne alokacje dostępnej zdolności przesyłowej dla dnia D muszą odbywać się w dniu D-1 i w dniu D, po wydaniu orientacyjnych lub faktycznych planów produkcji sporządzanych z jednodniowym wyprzedzeniem.
- 4.4. Przygotowując działanie sieci z jednodniowym wyprzedzeniem operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą wymieniać się z sąsiednimi operatorami informacjami obejmującymi przewidywaną topologię sieci, dostępność jednostek generujących oraz przewidywany poziom produkcji, a także przepływy obciążeń w celu zoptymalizowania wykorzystania całej sieci przy użyciu środków operacyjnych zgodnie z regułami bezpiecznego działania sieci.

5. Przejrzystość

- 5.1. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą publikować wszystkie istotne dane dotyczące dostępności sieci, dostępu do sieci i wykorzystania sieci, w tym raporty na temat miejsc i przyczyn występowania ograniczeń przesyłowych, zastosowanych metod zarządzania ograniczeniami przesyłowymi i przyszłych planów zarządzania.
- 5.2. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą publikować ogólne opisy metod zarządzania ograniczeniami przesyłowymi stosowanych w różnych okolicznościach w celu zmaksymalizowania zdolności przesyłowej dostępnej na rynku, a także ogólne systemy wyliczania zdolności przesyłowej połączenia wzajemnego dla różnych okresów na podstawie elektrycznych i fizycznych warunków w sieci. Każdy taki system podlega przeglądowi przeprowadzanemu przez organy regulacyjne danego państwa członkowskiego.

- 5.3 Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą sporządzać i w przejrzysty sposób udostępniać wszystkim potencjalnym użytkownikom sieci szczegółowe opisy stosowanych procedur zarządzania ograniczeniami przesyłowymi i alokacji zdolności przesyłowej wraz z terminami i procedurami składania wniosków o zdolność przesyłową, opisem oferowanych produktów oraz informacją o prawach i obowiązkach operatorów działających między systemami przesyłowymi i stron otrzymujących zdolność przesyłową, w tym informacją o zobowiązaniach powstających w przypadku niewypełnienia obowiązków.
- 5.4 Standardy bezpieczeństwa dotyczące działania i planowania muszą stanowić integralną część informacji publikowanych przez operatorów działających między systemami przesyłowymi w postaci otwartego i dostępnego publicznie dokumentu. Dokument taki również podlega przeglądowi przeprowadzanemu przez krajowe organy regulacyjne.
- 5.5 Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą publikować wszelkie istotne dane dotyczące handlu transgranicznego na podstawie najlepszych możliwych prognoz. W celu umożliwienia wypełnienia tego obowiązku przez operatorów, uczestnicy rynku, których to dotyczy, muszą przekazywać im stosowne dane. Sposób publikowania tych informacji podlega przeglądowi przeprowadzanemu przez organy regulacyjne. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą jako minimum publikować następujące informacje:
- a) corocznie: informacje na temat długoterminowego rozwoju infrastruktury przesyłowej i jego wpływu na transgraniczną zdolność przesyłową,
 - b) co miesiąc: prognozy na następny miesiąc i następny rok dotyczące dostępnej na rynku zdolności przesyłowej, uwzględniające wszystkie istotne informacje dostępne operatorom działającym między systemami przesyłowymi w czasie obliczania prognoz (np. wpływ sezonu letniego i zimowego na zdolność przesyłową linii, konserwację sieci, dostępność jednostek produkcyjnych, etc.),
 - c) co tydzień: sporządzane z tygodniowym wyprzedzeniem prognozy zdolności przesyłowej dostępnej na rynku, uwzględniające wszystkie istotne informacje dostępne operatorom działającym między systemami przesyłowymi w czasie obliczania prognoz, takie jak prognozy pogody, planowane prace konserwacyjne w sieci, dostępność jednostek produkcyjnych, etc.,
 - d) codziennie: informacje na temat zdolności przesyłowej dostępnej na rynku dotyczące następnego dnia i danego dnia dla każdej jednostki czasu obowiązującej na rynku, z uwzględnieniem całej skompensowanej przyznanej zdolności przesyłowej na następny dzień, planów produkcji na następny dzień, prognoz zapotrzebowania i planowanych prac konserwacyjnych w sieci,
 - e) informacje o łącznej wielkości już alokowanej zdolności przesyłowej dla poszczególnych jednostek czasu obowiązujących na rynku, oraz wszystkie istotne warunki, na jakich zdolność ta może zostać wykorzystana (np. cena rozliczeniowa w ramach przetargu, obowiązki dotyczące sposobu wykorzystania zdolności, etc.) w celu zidentyfikowania wszelkiej pozostałej zdolności przesyłowej,
 - f) informacje na temat alokowanej zdolności przesyłowej w najkrótszym możliwym czasie po każdej alokacji, oraz orientacyjne informacje na temat zapłaconych cen,
 - g) informacje o łącznej wykorzystanej zdolności przesyłowej dla poszczególnych jednostek czasu obowiązujących na rynku, natychmiast po przyznaniu zdolności,
 - h) w czasie możliwie jak najbardziej zbliżonym do rzeczywistego: łączne zrealizowane przepływy komercyjne i fizyczne dla poszczególnych jednostek czasu obowiązujących na rynku, wraz z opisem skutków wszelkich działań naprawczych podjętych przez operatorów działających między systemami przesyłowymi (takich jak ograniczenia) w celu rozwiązania problemów dotyczących sieci lub systemu,
 - i) informacje *ex-ante* na temat planowanych przerw w dostawie prądu oraz informacje *ex-post* za poprzedni dzień dotyczące planowanych i nieplanowanych przerw w dostawie prądu z jednostek produkcyjnych o mocy większej niż 100 MW.
- 5.6. Wszelkie istotne informacje muszą być dostępne dla rynku w odpowiednim czasie, tak by możliwe było negocjowanie wszystkich transakcji (np. negocjowanie rocznych kontraktów na dostawy dla odbiorców przemysłowych lub wysyłanie ofert na rynkach zorganizowanych).
- 5.7. Operator działający między systemami przesyłowymi musi publikować istotne informacje na temat przewidywanego popytu i produkcji zgodnie z terminami, o których mowa w ppkt 5.5 i 5.6. Operator działający między systemami przesyłowymi musi również publikować istotne informacje niezbędne dla transgranicznego rynku bilansowego.

- 5.8. Jeśli publikowane są prognozy, należy również w okresie następującym po tym, którego dotyczyła prognoza lub nie później niż następnego dnia (D+1), publikować *ex post* zrealizowane wartości dotyczące prognozowanych informacji.
- 5.9. Wszelkie informacje publikowane przez operatorów działających między systemami przesyłowymi muszą być publikowane w łatwo dostępnej postaci i udostępniane bez ograniczeń. Wszystkie dane muszą być również dostępne za pośrednictwem odpowiednich ustandaryzowanych środków wymiany informacji, które powinny zostać określone w bliskiej współpracy z uczestnikami rynku. Dane takie muszą zawierać informacje z przeszłych okresów obejmujące przynajmniej ostatnie dwa lata, tak by dostęp do nich mieli również nowi uczestnicy rynku.
- 5.10. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą regularnie wymieniać się zestawem odpowiednio dokładnych danych na temat sieci i przepływu obciążenia, które umożliwią każdemu operatorowi wyliczenie przepływu obciążenia w jego rejonie. Na żądanie ten sam zestaw danych należy udostępniać organom regulacyjnym i Komisji Europejskiej. Organy regulacyjne i Komisja Europejska gwarantują, że zarówno one, jak i wszyscy konsultanci przeprowadzający dla nich prace analityczne na podstawie takich danych będą traktować je w sposób poufny.
- 6. Wykorzystywanie dochodu z ograniczeń przesyłowych**
- 6.1. Procedury zarządzania ograniczeniami przesyłowymi dotyczące określonego przedziału czasowego mogą generować przychody tylko w przypadku wystąpienia ograniczeń przesyłowych w tym właśnie przedziale czasowym, poza przypadkami nowych połączeń wzajemnych korzystających z wyłączenia na mocy art. 7 rozporządzenia. Procedura podziału tych przychodów podlega przeglądowi przeprowadzanemu przez organy regulacyjne, przy czym nie może ona zakłócać procesu alokacji w sposób faworyzujący jakąkolwiek stronę wnioskującą o zdolność przesyłową lub o energię, ani zniechęcać do zmniejszania ograniczeń przesyłowych.
- 6.2. Krajowe organy regulacyjne muszą zachować przejrzystość w zakresie wykorzystywania przychodów z alokacji zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych.
- 6.3. Dochód z ograniczeń przesyłowych musi być dzielony pomiędzy zaangażowanych operatorów działających między systemami przesyłowymi zgodnie z kryteriami ustalonymi pomiędzy tymi operatorami i poddany przeglądowi przez odpowiednie organy regulacyjne.
- 6.4. Operatorzy działający między systemami przesyłowymi muszą wcześniej wyraźnie ustalić sposób wykorzystania wszelkich dochodów z ograniczeń przesyłowych, jakie mogą uzyskać, a następnie przedstawiać sprawozdania z faktycznego wykorzystania takich dochodów. Organy regulacyjne sprawdzają, czy sposób wykorzystania takiego dochodu jest zgodny z niniejszym rozporządzeniem i wytycznymi, i czy łączna kwota dochodu z ograniczeń przesyłowych uzyskanego w ramach alokacji zdolności przesyłowej połączenia wzajemnego została przeznaczona na jeden lub więcej spośród trzech celów opisanych w art. 6 ust. 6 rozporządzenia.
- 6.5. Każdego roku do dnia 31 lipca organy regulacyjne opublikują sprawozdanie zawierające kwotę przychodów uzyskanych w okresie dwunastu miesięcy kończącym się 30 czerwca tego roku i przedstawiające sposób wykorzystania tego dochodu, wraz z weryfikacją, czy dochód ten został wykorzystany zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i wytycznymi i czy łączna kwota dochodu z ograniczeń przesyłowych została przeznaczona na jeden lub więcej spośród trzech zalecanych celów.
- 6.6. Preferuje się, by dochód z ograniczeń przesyłowych wykorzystywany na inwestycje służące zachowaniu lub zwiększeniu zdolności przesyłowej połączeń wzajemnych był przeznaczany na uprzednio wskazane szczegółowe projekty, które przyczyniają się do zmniejszenia istniejących ograniczeń przesyłowych i mogą zostać wdrożone w rozsądnym czasie, zwłaszcza biorąc pod uwagę proces uzyskiwania zezwoleń.
-